

Ко је гледао први "[Утисак недеље](#)" у новој сезони ако и није приметио буку колумнисте "Времена" Теофила Панчића зацело је, верујем, видео његов бес

? Шта је узнемирило Теофила до тог нивоа да су немали гледаоци помисли да је он на крају емисије пустио и коју сузу – која свакако није била радосница? Другим речима, није ли Т. П. у "Утиску" само на делу демонстрирао оно што је Биљана Србљановић, икона Друге Србије, [отоич формулисала](#)

као

credo

њихових заједничких истомишљеника: "Фашизам је згодна реч, јер је просто залепите кад не знате шта тачно да кажете".

Шта је Теофил изволео да залепи: Ми, који смо на репу догађаја & на крају ланца исхране, мислимо да је Теофил Панчић позван у емисију да каже неку лепу реч о Тадићу, с којим ће се *тадићугодно* сагласити и његов *најближи* *сарадник*

Н. К. (такође гост нареченог "Утиска"). И као да је Т. Панчић преозбиљно схватио да његов задатак (или улога) није да само похвали Тадића и осталу ДС екипу, него да треба да се

правоверно запљуне

гледе текућих властодржаца. И достојно се

[Панчић запљунуо](#)

: "Томислав Николић и Александар Вучић [су] били међу водећим људима ратно-националистичке-етночистачке политике коју је Србија спроводила. [Избором Николића и Вучића Србија] тиме није укинула прошлост, ви не можете да мењате прошлост, није спорно да је Томислав Николић сада председник Републике [...] Они су били међу најкрвавијим људима тога рата, у политичком смислу. Па шта ја ту могу?"

Мала книжевна дигресија: Теофил је, као ренесансна и хуманистичка личност, између осталог и књижевни критичар. Да ли је могуће да је Т. П. као

homo

politicus

толико деградирао Т. П.-а као

homo

poeticus

-а

да је заборавио на Џорџа Орвела, његову "1984" и цитат: "Прошлост није само једанпут мењана него непрестано. Највише га је мучило, на неки кошмаран начин, то што никад није јасно схватио чему тај огромни систем обмане. Непосредне предности које даје фалсификовање прошлости биле су очигледне, али крајњи мотив је био недокучив."

Шта је Теофил стварно 'тео да каже: Панчић је хтео да поручи да – на шта је исправно реаговао трећи гост "Утиска" Ђ. В. – није толико проблем у Николићу у Вучићу (којима су, је ли, „политички“, крваве руке до лаката) него да има нешто

етночистачко

у самом том народу који те & такве бира на

највише функције.

И на овом је месту неопходно подсетити да је Теофил Панчић (био?) дугогодишњи сарадник "Хелсиншке повеље" Соње Бисерко, и још више – као да му је

Соња Би

постала неком врстом

учитељице мишљења

: јер, није ли ово његово подметање заправо на фону

[оне изјаве](#)

председнице Хелсиншког покрета за људска права у Србији из октобра 2000. да је "победио нациста [Војислав Коштуница], а изгубио ратни злочинац [Слободан Милошевић]"? Другачије речено, не протура ли се овде годинама (деценијама?) порука да се овај народ крви (на политички и обичан начин) неће

надостити

– и да му је етночишћење средње име – а да се заправо само смењују фигуре које он

геноцидно

бира да буду његови највиши представници?

Медијско кланџ, или бука и бес Теофила П.

Пише: Александар Лазић
недеља, 09 септембар 2012 07:06

